

komme lidt ind paa frivillige Auktioner, da dette Lovforslag jo kun handler om Evangsauktioner; men i mange Tilfælde er det overdrevent, hvad der der forlanges i Gebyr. Der er uylig faldet Dom i Anledning af disse Kunstauktioner, hvor der sættes Malerier til Salg, og hvor der var forlangt 4 pCt., medens Dommen kun tilkendte 2 pCt.; men det Samme foresalder rundt omkring i Landet ved de store Skovauktioner; det er uhyre Gebyrer, der gaa bort for høist ubetydelige Forretninger.

Jeg er ikke sikker paa, om der er blevet rørt ved et andet Punkt af de foregaaende Talere. — Efter det foreliggende Lovforslag skal Kjøbesummen i ikke saa Tilfælde indbetales til Auktionsforvalteren, i alt Fald en Del af den. Det kan godt være, at det ikke er let at komme til en anden Ordning; men jeg tror næsten, at det i saa Fald vil være nødvendigt at faae en lignende Bestemmelse som i Skifteloven, at Statskassen maa være ansvarlig for disse Summer. Det gaar ikke an, at Folk, der have sikket deres Formue i Prioriteter, udsættes for, at disse Kapitaler indbetales til Auktionsforvalteren, og saaa enten han eller Fuldmægtigen forvinder med Kapitalen. Jeg henstiller, om det er muligt, at Staten er ansvarlig; jeg synes, at det bør være saa.

Bestemmelsen om Udlæg skal jeg ikke komme nærmere ind paa, de ere et Forsøg paa at rette paa Forhold, som vistnok medføre ikke saa Misligheder, og det er nok muligt, at man kan komme til en Ordning, som den, der efter Forslaget er paatænt, skjønt jeg ogsaa der er i Tvivl, om det altid er hensigtsmæssigt, at Fogden skal pælge den Mand, der skal bestyre Eiendommen.

Ogenbøll: Der er jo nu saa mange Talere, der have udtalt sig angaaende forskellige Punkter i Lovforslaget, at jeg kan fatte mig i Korthed; men der er dog et Par Punkter, som jeg kunde ønske at gjøre nogle Bemærkninger om. Jeg er jo ganske enig med ærede foregaaende Talere i de Fordele, som dette Lovforslag byder, det vil sige indenfor en vis Grændse. Det, jeg paaskjønner, og som jeg anser for Hovedfordelen ved Lovforslaget, det er, at det indfører en, for at bruge en kort Betegnelse, partiel Konkursbehandling. At det derimod skulde medføre nogen væsentlig Fordel med Hensyn til Fortællelse af Tidsfristen, efter hvilken en Kreditor kan komme til sine Penge, det tror jeg, er en Misforstaaelse. Ganske vist affattes de to Auktioner, og den Tid, som medgaaer til dem, falder altsaa bort; men naar man gennemlæser Forslaget og ser alt det, der

skal foretages, sprinden man kommer saa vidt, at man kan faae lavet Auktionskonditionerne eller faae udfærdiget Auktionsplakater, tror jeg meget snarere, at der vil gaa en længere Tid med end det Modsatte. — Hvad der er udtalt af ærede Medlemmer f. Ex. om § 5 og om flere Paragrafer kan jeg ganske tiltræde, navnlig det, som blev udtalt af den ærede sidste Taler, og som forud var udtalt af det ærede Medlem fra Hjørring (Rump), nemlig, at man maa haabe at kunne faae indsat i Lovforslaget, at Statskassen garanterer for de Summer, som Auktionskjøberen tilpligtes at indbetale til Auktionsforvalteren. Forsaavidt derimod det ærede Medlem for Hjørring saa meget roste den Rolle, som Auktionsforvalteren skal spille, saa vil jeg dog i disse Embedsmænds Interesse sige, at man maa være lidt varsom. Det vil først rigtig vise sig, naar dette Lovforslag praktisk kommer til Anvendelse, at det er et aldeles urimeligt stort Arbejde, som der herved bliver paalagt Auktionsforvalteren. Der er blevet talt om, at der ikke vil blive Stridigheder etc. imellem de Paagjældende. Jo, det vil der nepop; der vil blive Stridigheder om Affattelsen af Konditioner, om hvornaar og hvorledes Auktionen skal holdes o. s. v.; Alt dette vil blive læstet paa Auktionsforvalterens Skuldre. Lad os tænke os Forholdet her i Kjøbenhavn. Her have vi en Auktionsforvalter — jeg har ikke den Ære at kende ham, heller ikke hans Navn — hvis Gage er 2,800 Kr., og den skal han ikke slaa stort ud med; men saa bør man heller ikke paalægge denne Mand saa store Byrder. At dette skulde være en Hindring for Lovforslaget, mener jeg naturligvis ikke, men naar man i nogen Maade kunde indskrænke disse Byrder lidt, tror jeg, det vilde være meget heldigt. Navnlig vil jeg i denne Henseende tillade mig at henvise til Bestemmelserne i det fjerde Afsnit om nogle Forandringer i de gjældende Regler om Udlæg. Der staar i § 50, at naar en Panthaber vil tiltræde sit Pant, maa dette ske ved en af Fogden foretaget Indsættelsesforretning — det er i sin Orden — „under hvilken Eiendommens Administration overgives til en af Fogden valgt Mand, der har at bestyre Eiendommen til Panthaberens Fordel“. Denne Bestemmelse kan nu se meget godt ud strax, naar man ser den. Naar man f. Ex. ser i Motiverne, staar der, at Fogden skal udnævne en Bestyrer af Eiendommen, som har det Hverv at drive den paa bedste Maade og afgive Overskudet af Driften til Udlægshaveren, og dersom det kunde slaa til, vilde jeg ikke sige Noget imod Bestemmelsen; men selv om der i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne kan være Tale om,